

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (2546 : 9 – 10) ได้กำหนดแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ในหมวด 4 มาตรา 22 – 24 ที่ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติที่ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2551 : 6 – 7) ที่กำหนดคุณภาพผู้เรียน เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และ พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้ และใช้ภาษาพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาต้องจัดสาระการเรียนรู้ให้ครบทั้ง 8 กลุ่มในทุกชั้น ให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ในช่วงชั้นที่ 3 หลักสูตรที่จัดขึ้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนเองและสร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย นำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้งประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการ

ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยยังมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยทุกคนควรต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ทำความเข้าใจ ศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา ฝึกฝนให้มีทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติ และความจรรโลงใจ เพื่อเกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กรมวิชาการ. 2546 : 1- 6)

การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ดังนั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงธรรมชาติและลักษณะ เฉพาะของภาษาไทยว่า คำในภาษาไทยประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม (กรมวิชาการ. 2548 : 8)

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพนักเรียน พบว่านักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน มีผลการสอบรายวิชาภาษาไทย O-NET ปี 2552 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 32.25 ปี 2551 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 39.63 ปี 2550 อยู่ที่ ร้อยละ 45.48 และปี 2549 อยู่ที่ ร้อยละ 44.24 จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยต่ำลงทุกปี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2552 : 10)

การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว อ่านได้ถูกต้อง อ่านได้หลาย ๆ ภาษา ย่อมมีโอกาสในชีวิตหลาย ๆ ด้านมากกว่าคนอื่น เช่น ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนข่าวสารข้อมูลทำให้รู้กว้าง รู้ไกล มากกว่าผู้ที่ไม่มีทักษะในการอ่าน (พรทิพย์ ชาติระรัตน์. 2545 : 55) ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านให้ผู้เรียนนั้นถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญยิ่งในการศึกษาทุกระดับชั้น จำเป็นจะต้องพัฒนาทักษะการอ่านให้นักเรียนสามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้ที่หลากหลายต่อไป (สุชาติ ประจวบเหมาะ. 2535 : 55)

นอกจากนี้ ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะหรือระดับการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านมีระดับที่แตกต่างกัน เป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 เป็นระดับที่อ่านตามตัวอักษร ตามอักขรวิธี แต่ยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ระดับที่ 2 เป็นระดับที่สูงขึ้นมา นั่นคือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยสามารถแปลความ ตีความ สรุปความ ขยายความ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าเนื้อหาที่อ่านได้ และระดับที่ 3 เป็นการอ่านที่มีลักษณะการอ่านสูงกว่าระดับที่ 1 และระดับที่ 2 ผู้ที่อ่านได้ถึงระดับนี้จะต้องมีสติปัญญาขั้นสูงที่จะวินิจฉัยและตัดสินเนื้อหาที่อ่าน โดยใช้ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากสิ่งที่ได้อ่านในขณะนั้นมาประกอบการวินิจฉัยและตัดสินจากเรื่องที่อ่าน (อุมาวดี มะคำไก่อ. 2541 : 29 – 30)

วิธีที่ดีที่สุดในการค้นหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาคำอ่านของเด็กคือ การวินิจฉัย เพราะการวินิจฉัยทำให้สามารถตอบปัญหาที่สำคัญได้ 5 ประการ คือ เด็กนักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการอ่าน ความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนคนนั้น อยู่ที่ทักษะพื้นฐานใดของการอ่าน สาเหตุที่บกพร่องในการอ่านตรงทักษะพื้นฐานนั้นมีอะไรบ้าง จะทำการสอนซ่อมเสริมในสิ่งใดบ้าง และจะป้องกันความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนได้อย่างไร ซึ่งจะเห็นว่าการวินิจฉัยจะทำให้สามารถแก้ไขความบกพร่องในการอ่านได้ และยังสามารถ ป้องกันความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนได้อีกด้วย (Adams and Theodore. 1964 : 458)

แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความบกพร่องหรือความเด่นชัดของผู้เรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่ และยังคงบกพร่องในเนื้อหาเรื่องใดหรือหัวข้อใด ครูจะได้จัดสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง ซึ่งพบว่าในการเรียนการสอนโดยใช้การประเมินวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนและการจัดสอนซ่อมเสริมได้ตรงข้อบกพร่องจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้มากกว่าการสอนปกติถึงสองเท่า (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 25) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุภาพ วชิรศิริ (2544 : 11) ที่ว่า

แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อค้นหาความบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์ความเก่ง – อ่อน เป็นรายบุคคลและสาเหตุของความอ่อนนั้นเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีการสอนซ่อมเสริมที่ตรงจุดและเป็นการช่วยปรับปรุงความรู้ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย การค้นหาข้อบกพร่องหรืออุปสรรคในการเรียนของผู้เรียน คือ การวินิจฉัยความสามารถทางการอ่านของ นักเรียน จะทำให้ครูผู้สอนค้นพบความบกพร่อง ความคิดปกติ ความล้มเหลวทางสติปัญญา หรือปัญหาข้อบกพร่องต่างๆ ได้ซึ่ง เป็นการช่วยในการปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจการอ่าน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยเพื่อช่วยให้ครูภาษาไทยสามารถนำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้น ไปใช้ตรวจสอบหาข้อบกพร่องทางด้านทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนด้านในรายวิชาภาษาไทยของครูให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยและเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ความเข้าใจการอ่านภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจการอ่านภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน ในปีการศึกษา 2554

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้าน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 55 โรงเรียน จำนวน 1,697 คน และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ที่อยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 1,792 คน รวมทั้งสิ้น 3,489 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 26 ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน จำนวน 586 คน โดยมีเกณฑ์กำหนดการหา
จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 3,489 คน ใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน
(ฉลาด จันทรสมบัติ และทองสง่า ผ่องแผ้ว. 2550 : 55) ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
(Multi-stage Sampling)

2. ขอบเขต เนื้อหาที่นำมาศึกษา คือสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 รายวิชา
ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ท 23101 และ ท23102 ภาษาไทย ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อศึกษาถึงปัญหาพื้นฐานการอ่านใน
รายวิชาภาษาไทย

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ทำการศึกษาวิจัย เริ่มจากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
ถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง ประชากรที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน

2. การวินิจฉัย หมายถึง การค้นหาอุปสรรคหรือข้อบกพร่องในการเรียนรู้ ซึ่งใน
ที่นี้ผู้วิจัยมุ่งค้นหาข้อบกพร่องของการเรียนเรื่อง ความเข้าใจการอ่านภาษาไทย ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3. แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Test) หมายถึง เครื่องมือที่สามารถค้นหา
จุดบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนในแต่ละเนื้อหาวิชา เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็น
แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

4. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจการอ่านภาษาไทย หมายถึง เครื่องมือวัดที่ใช้วัด
ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของนักเรียนในเนื้อหาวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่าน โดย
มีคะแนนจุดตัดที่ใช้เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำตัดสินว่า ผู้เรียนมีความบกพร่องเรื่องการอ่านอย่างไร

5. แบบทดสอบเพื่อสำรวจ (Survey Test) หมายถึง เครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นเพื่อ
รวบรวมคำตอบผิดและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนเรื่องการอ่าน โดยมีลักษณะเป็น
แบบทดสอบแบบเขียนตอบสั้น ๆ เต็มคำตอบ เรียงคำตอบ โดยยึดเนื้อหาและตัวชี้วัดในการ
ดำเนินการสร้าง จำนวน 4 ฉบับดังนี้

5.1 แบบทดสอบเรื่อง การอ่านคำศัพท์และสำนวน หมายถึง เครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และความหมายของสำนวนที่กำหนดให้

5.2 แบบทดสอบเรื่อง การเรียบเรียงประโยค หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านทำความเข้าใจความหมาย แล้วนำเอาคำหรือกลุ่มคำที่กำหนดให้ไปเรียบเรียงเป็นประโยคที่ให้ความหมายสมบูรณ์

5.3 แบบทดสอบเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านแล้วบอกสาระสำคัญของข้อความที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

5.4 แบบทดสอบเรื่อง การอ่านและวิเคราะห์เรื่อง หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบความสามารถในการอ่านแล้ววิเคราะห์สาเหตุของเรื่อง ความสัมพันธ์ของเรื่อง การใช้โวหารได้อย่างถูกต้อง

6. คะแนนเกณฑ์ (Criteria) หมายถึง คะแนนต่ำสุดในการผ่านแต่ละจุดประสงค์ และ ตัวชี้วัดของแบบทดสอบแต่ละตอน การวินิจฉัยครั้งนี้ใช้คะแนนโดยยึดเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มในแต่ละตอนในแต่ละฉบับ

7. จุดบกพร่อง (Deficiency) หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาและหลักเกณฑ์เรื่องการอ่าน สามารถวัดได้จากคำตอบของนักเรียนในการตอบแบบทดสอบเพื่อการสำรวจ ส่วนจุดบกพร่องของตัวลงในข้อสอบแต่ละข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยหาได้จากร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากเป็น 4 อันดับแรก

8. คุณภาพแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของการวัดของแบบทดสอบวินิจฉัย มีหลักพิจารณา ดังนี้

8.1 ความยากของข้อสอบ (Difficulty) หมายถึง สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อของข้อสอบเมื่อเทียบกับจำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด

8.2 อำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) หมายถึง ประสิทธิภาพของข้อสอบแต่ละข้อที่สามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์หาโดยใช้ดัชนีบี (B – Index) ของแบรนแนน (Brennan)

8.3 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมที่ข้อสอบวัดได้กับพฤติกรรมที่ระบุไว้ในผลการเรียนรู้ที่คาดหวังซึ่งหาได้โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ใช้วิธีของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน

8.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของคะแนนแต่ละคนที่แปรปรวนไปจากคะแนนจุดตัด ซึ่งหาโดยใช้วิธีของ Lovett

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยรายวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ได้ทราบข้อบกพร่องในการอ่านภาษาไทย และครูสามารถนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY